

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 355

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 14 mai 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
64.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect	2	
409.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect.....	3	
★			
65.	— Lege privind modificarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, precum și pentru stabilirea altor măsuri	3–4	
410.	— Decret pentru promulgarea Legii privind modificarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, precum și pentru stabilirea altor măsuri	4	
★			
69.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare	5–6	
414.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare.....	6	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 136 din 13 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968	7–10		
		Decizia nr. 159 din 20 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 121 alin. (2) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale și ale art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865	10–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
381.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului aprobat Curții de Conturi pe anul 2014 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pentru anul 2014		14
382.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Curții de Conturi pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar		14
383.	— Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului Român de Informații în domeniul public al județului Ilfov și în administrarea Consiliului Județean Ilfov		15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
719.	— Ordin al ministrului mediului și schimbărilor climatice pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 405/2010 privind constituirea și funcționarea Comisiei de analiză tehnică la nivel central		16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 23 august 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Poartă titlul de arhitect de interior absolventul cu diplomă de arhitect de interior obținută în specializarea arhitectură de interior la o instituție acreditată de învățământ superior din România.”

2. După articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 61, cu următorul cuprins:

„Art. 61. — (1) Titlurile oficiale de calificare în profesia de arhitect de interior obținute în statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană sunt recunoscute de Ordinul Arhitecților din România, potrivit prevederilor Legii nr. 200/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Titlurile oficiale de calificare în profesia de arhitect de interior obținute în statele terțe sunt recunoscute de Ministerul Educației Naționale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.”

3. La articolul 10, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Proiectele de arhitectură pentru materializarea cărora legea impune obținerea autorizației de construire vor fi elaborate de un arhitect cu drept de semnătură sau de un conductor arhitect cu drept de semnătură. Proiectele de arhitectură de interior pentru materializarea cărora legea impune obținerea autorizației de construire pot fi semnate și de către un arhitect de interior cu drept de semnătură.

(4) Dreptul de semnătură al conductorilor arhitecți și al arhitecților de interior se exercită pe teritoriul României și este limitat la categoriile de lucrări pentru care legea recunoaște acest drept.”

4. La articolul 11, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Documentele necesare înregistrării, la prima prestare de servicii în domeniul arhitecturii sau în cazul în care au intervenit modificări ale situației față de cea inițială, reținută în documente, în cazul prestațiilor temporare sau ocazionale, sunt:

a) o declarație prealabilă scrisă, în care se precizează domeniul de asigurare sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind responsabilitatea profesională de care solicitantul beneficiază în România;

b) copia documentului care atestă cetățenia solicitantului;

c) documentul emis de statul membru de stabilire a solicitantului, prin care se atestă că, la data eliberării acestuia, titularul este stabilit legal în respectivul stat și că nu îi este interzisă definitiv sau temporar exercitarea activităților de arhitect;

d) copiile diplomelor, certificatelor sau ale altor titluri oficiale de calificare în profesia de arhitect.”

5. La articolul 11, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (51), cu următorul cuprins:

„(51) Caracterul temporar și ocazional al prestării de servicii în domeniul arhitecturii se verifică, de la caz la caz, în special în funcție de durata prestării, frecvența, periodicitatea și continuitatea acestora, de către Ordinul Arhitecților din România.”

6. La articolul 23, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Din Ordin fac parte arhitecții și conductorii arhitecți cu sau fără drept de semnătură, urbanistiști diplomați fără drept de semnătură sau cărora le-a fost acordat, în condițiile legii, drept de semnătură similar conductorilor arhitecți, arhitecții de interior cu drept de semnătură, stagiarilor și orice deținător al titlului de arhitect, la cererea acestora.”

Art. II. — Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 23 august 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea
profesiei de arhitect**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 mai 2014.
Nr. 409.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind modificarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor
de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului,
precum și pentru stabilirea altor măsuri**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 27 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Distrugerea drogurilor, precursorilor, medicamentelor, materialelor consumabile de utilitate medicală, materialelor de natura obiectelor de inventar medicale și a aparaturii medicale, substanțelor toxice și a materialelor radioactive confiscate se efectuează în condițiile prevăzute în legile speciale care reglementează regimul acestor substanțe.”

2. La articolul 2, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) *organe de valorificare* — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, administrațiile județene ale finanțelor publice și administrațiile finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București și alte structuri ale Ministerului Finanțelor Publice, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, pentru bunurile intrate în proprietatea privată a statului aflate pe teritoriul României, precum și structurile de specialitate cu atribuții în acest sens din cadrul Ministerului Afacerilor

Externe, pentru bunurile intrate în proprietatea privată a statului, care nu se află pe teritoriul României;”

3. La articolul 5 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) medicamentele, materialele consumabile de utilitate medicală, materialele de natura obiectelor de inventar medicale, aparatura medicală, substanțele toxice, materialele radioactive, bunurile culturale de patrimoniu, documentele istorice, materialele de arhivă, obiectele, veșmintele și cărțile de cult, timbrele filatelice, materialele lemnoase, detectoarele de metale, fildeșul și orice bunuri a căror comercializare este interzisă prin lege, care se predau organelor de specialitate ale statului competente a gestiona astfel de bunuri, conform prevederilor legale;”

Art. II. — (1) La constatarea unor împrejurări privind săvârșirea unor fapte pentru care legea prevede aplicarea sancțiunii contravenționale, complementare a confiscării bunurilor, agentul constatator poate lua măsura provizorie de indisponibilizare a bunurilor respective în vederea confiscării, întocmind în acest sens un proces-verbal de indisponibilizare.

(2) Prin procesul-verbal de indisponibilizare încheiat conform alin. (1), agentul constatator înștiințează persoana la care s-au găsit bunurile asupra faptului că are posibilitatea, în termen de maximum 24 de ore, să depună la agentul constatator explicații scrise cu privire la împrejurările constatate și/sau să depună

orice document pe care îl consideră relevant, după caz, de natură să determine revocarea măsurii provizorii prevăzute la alin. (1).

(3) Bunurile indisponibilizate potrivit alin. (2) se depozitează într-un spațiu stabilit de comun acord de agentul constataitor cu persoana la care s-au găsit și pe cheltuiala acesteia, persoana rămânând responsabilă de păstrarea calității și integrității bunurilor, de luarea tuturor măsurilor pentru evitarea oricărui impact asupra calității mediului.

(4) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2), în funcție de faptele săvârșite și documentele depuse, agentul constataitor dispune fie revocarea măsurii prevăzute la alin. (1), fie aplicarea sancțiunii contravenționale. Revocarea măsurii prevăzute la alin. (1) se motivează în scris și este avizată de șefii ierarhici ai agentului constataitor și aprobată de conducătorul instituției din care face parte acesta.

(5) Sunt exceptate de la aplicarea procedurii prevăzute la alin. (1) bunurile a căror proveniență nu este dovedită de

contravenient, în condițiile legii, și care au servit sau sunt destinate pentru activități comerciale ilicite, asupra cărora se dispune de îndată sancțiunea confiscării.

Art. III. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Afacerilor Interne vor elabora normele metodologice de aplicare a prevederilor art. II, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. IV. — Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 27 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 12 mai 2014.

Nr. 65.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind modificarea
Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea
modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate,
potrivit legii, în proprietatea privată a statului,
precum și pentru stabilirea altor măsuri**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, precum și pentru stabilirea altor măsuri și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 8 mai 2014.

Nr. 410.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2013
privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 28 din 27 august 2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, adoptată în temeiul art. 1 pct. 1.3 din Legea nr. 182/2013 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 30 august 2013, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul IV punctul 1, partea introductivă a literei e) a alineatului (2) al articolului 160 se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) livrarea de energie electrică către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform art. 125¹ alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce privește cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia și al cărei consum propriu de energie electrică este neglijabil. Prin *consum propriu neglijabil de energie electrică* se înțelege un consum de maximum 1% din energia electrică cumpărată în perioada ianuarie—noiembrie a fiecărui an calendaristic. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de energie electrică care deține licența pentru activitatea de operator al pieței de energie electrică eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru tranzacțiile pe piața pentru ziua următoare și pe piața intrazilnică. De asemenea, se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de energie electrică care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:”.

2. La articolul IV, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:

„11. **La articolul 207, literele j) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«j) arme, altele decât cele cu destinație militară sau de tir sportiv, cu codurile NC: 9302 00 00, 9303, 9304 00 00;

k) muniție pentru armele prevăzute la lit. j), cu codurile NC: 9306 21, 9306 29, 9306 30;»”.

3. La articolul IV punctul 3, alineatul (2) al articolului 208 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a)—c) și f)—l), accizele se datorează o singură dată și se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităților produse, comercializate, importate sau achiziționate intracomunitar, după caz. Pentru amestecurile cu cafea solubilă importate sau achiziționate intracomunitar, accizele se datorează și se calculează numai pentru cantitatea de cafea solubilă conținută în amestecuri.”

6. La articolul IV punctul 6, articolul 211 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Exigibilitatea**

Art. 211. — Momentul exigibilității accizei intervine:

a) la momentul recepționării pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a)—c), f)—i) și l) provenite din achiziții intracomunitare efectuate de operatori economici;

b) la data efectuării formalităților de punere în liberă circulație pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a)—c), f)—i) și l) provenite din operațiuni de import efectuate de operatori economici;

4. La articolul IV punctul 4, literele a) și b) ale alineatului (1) și partea introductivă a alineatului (3) ale articolului 209 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) operatorii economici care produc și comercializează, achiziționează din teritoriul comunitar ori importă produsele prevăzute la art. 207 lit. a)—c), f)—i) și l);

b) persoanele fizice care achiziționează din teritoriul comunitar ori importă produsele prevăzute la art. 207 lit. h)—l).

.....
(3) Operatorii economici care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207 lit. a)—c), f)—i) și l) au obligația ca, înainte de primirea produselor, să se înregistreze la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice, și să respecte următoarele cerințe:”.

5. La articolul IV, după punctul 4 se introduc trei noi puncte, punctele 4¹—4³, cu următorul cuprins:

„4¹. **La articolul 209 alineatul (1), după litera a) se introduc două noi litere, literele a¹) și a²), cu următorul cuprins:**

«a¹) operatorii economici care comercializează către deținătorul final armele, respectiv către persoana fizică sau juridică care prezintă autorizația de procurare a armei, indiferent dacă acestea sunt achiziționate intracomunitar, importate sau produse în România, în cazul armelor prevăzute la art. 207 lit. j);

a²) operatorii economici care comercializează către deținătorul final muniția, respectiv către persoana fizică sau juridică ce prezintă permisul de portarmă, indiferent dacă aceasta este achiziționată intracomunitar, importată sau produsă în România, în cazul muniției prevăzute la art. 207 lit. k);».

4². La articolul 209, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

«(5) În cazul unui operator economic care nu are domiciliul fiscal în România și intenționează să desfășoare activități economice cu produse accizabile prevăzute la art. 207, pentru care are obligația plății accizelor în România, acesta va desemna un reprezentant fiscal stabilit în România, pentru a îndeplini obligațiile care îi revin potrivit prezentului capitol.»

4³. La articolul 210, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 210. — (1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele livrate de către plătitorii de accize:

a) la rezerva de stat și la rezerva de mobilizare, pe perioada cât au acest regim;

b) către beneficiarii scutirilor generale prevăzute la art. 206⁵⁶.

Normele privind acordarea scutirilor prevăzute la lit. b) se vor aproba prin ordin al ministrului finanțelor publice.»”

c) la momentul eliberării pentru consum, în conformitate cu prevederile art. 206⁷, pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. d) și e);

d) la momentul vânzării pe piața internă, pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. f)—i) și l) provenite din producția internă, iar în cazul produselor prevăzute la art. 207 lit. j) și k) la data efectuării primei vânzări pe piața internă către persoana deținător final, moment atestat prin data facturii și/sau data bonului fiscal, emise de vânzător, indiferent dacă produsele provin din achiziții intracomunitare, import sau producție internă;

e) la data efectuării formalităților de punere în liberă circulație pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. h), i) și l) provenite din operațiuni de import efectuate de persoane fizice, respectiv înainte de efectuarea primei înmatriculări în România, în cazul produselor prevăzute la art. 207 lit. h) și i) provenite din achiziții intracomunitare efectuate de persoane fizice. În scopul înmatriculării navelor sau autovehiculelor prevăzute la art. 207 lit. h) și i) se prezintă organelor competente:

1. declarația vamală care atestă efectuarea formalităților de punere în liberă circulație, în cazul navelor sau autovehiculelor din import;

2. certificatul care atestă plata accizelor, în cazul navelor sau autovehiculelor achiziționate intracomunitar. Modelul și conținutul certificatului se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

f) la data documentului comercial care atestă achiziția intracomunitară a produselor prevăzute la art. 207 lit. k) și l) în cazul în care achiziția intracomunitară este efectuată de o persoană fizică;

g) la data efectuării formalităților de punere în liberă circulație pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. j) și k) provenite din operațiuni de import efectuate de persoane fizice. Momentul exigibilității accizelor în cazul armelor prevăzute la art. 207 lit. j) provenite din achiziții intracomunitare efectuate de persoane fizice intervine înainte de înscrierea armei în documentul care atestă dreptul de deținere a armei sau, după caz, de port și de folosință a armei, conform prevederilor Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată, cu modificările ulterioare. În scopul înscrierii armei în documentul care atestă dreptul de deținere a armei sau, după caz, de port și de folosință a armei se prezintă organelor competente:

1. declarația vamală care atestă efectuarea formalităților de punere în liberă circulație, în cazul armelor din import;

2. certificatul care atestă plata accizelor, în cazul armelor achiziționate intracomunitar. Modelul și conținutul certificatului se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

7. La articolul IV punctul 7, alineatul (2) al articolului 213 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru situațiile prevăzute la art. 211 lit. b), e) și g), plata accizelor se face la data exigibilității accizelor.”

8. La articolul IV punctul 8, alineatul (3) al articolului 214 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Operatorii economici care achiziționează intracomunitar sau din import produsele prevăzute la art. 207 lit. a)—c), f)—i)

și l) pentru uzul propriu, precum și persoanele fizice care efectuează achiziții intracomunitare de produse prevăzute la art. 207 lit. h)—l) depun o declarație de accize la autoritatea competentă până la data prevăzută pentru plata acestor accize, numai atunci când datorează accize. Modelul declarației se reglementează prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 mai 2014.
Nr. 69.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 28/2013 privind reglementarea
unor măsuri fiscal-bugetare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 mai 2014.
Nr. 414.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 136

din 13 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, excepție ridicată de Justin Paul Gafiuc în Dosarul nr. 16.182/4/2013 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 571D/2013.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Victor Gafiuc, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 573D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristian Anghel Băloi în Dosarul nr. 17.923/225/2012 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 573D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 573D/2013 la Dosarul nr. 571D/2013.

Partea prezentă și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 573D/2013 la Dosarul nr. 571D/2013, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției din Dosarul nr. 571D/2013, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că imposibilitatea exercitării vreunei forme de control judiciar asupra sentințelor pronunțate potrivit dispozițiilor art. 277—278 din Codul de procedură penală din 1968, prin rămânerea lor definitivă, conform prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, ca urmare a modificării lor prin dispozițiile Legii nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, are drept consecință pronunțarea unor soluții ce reprezintă grave

erori judiciare și supunerea părților la măsuri arbitrare. Se susține că înaintea datei intrării în vigoare a Legii nr. 202/2010 un foarte mare număr de astfel de soluții pronunțate în primă instanță erau modificate de către instanțele de recurs.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. Se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în această materie și la Hotărârea din 15 iunie 2006 a Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în Cauza *Cârstea și Grecu împotriva României*. Se susține că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 nu încalcă principiul egalității, fiind aplicabile tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, și nici accesul liber la justiție, acesta nepresupunând accesul la toate gradele de jurisdicție în toate categoriile de cauze. Se arată, de asemenea, că prevederile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt aplicabile în cauză, întrucât norma criticată nu vizează judecarea fondului cauzei penale, și că dreptul la un recurs efectiv, potrivit dispozițiilor art. 13 din Convenție, presupune accesul liber la justiție, neconfundându-se cu dreptul de a promova calea de atac a recursului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Sentința penală nr. 2.231 din 21 august 2013, pronunțată în Dosarul nr. 16.182/4/2013, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968**, excepție ridicată de Justin Paul Gafiuc într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Decizia penală nr. 1.422 din 25 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 17.923/225/2012, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968**, excepție ridicată de Cristian Anghel Băloi într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei rezoluții de scoatere de sub urmărire penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate în primă instanță cu privire la soluționarea plângerii formulate împotriva unei rezoluții de scoatere de sub urmărire penală, ca urmare a modificării art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 prin Legea nr. 202/2010, sunt încălcate prevederile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi, arătând că textele criticate creează discriminare între persoane aflate în situații juridice identice, respectiv cele interesate să promoveze

recurs împotriva hotărârilor pronunțate, conform dispozițiilor art. 277—278 din Codul de procedură penală din 1968, și cele cărora le este asigurat dreptul de a promova această cale de atac. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 500 din 15 mai 2012. De asemenea, se arată că prevederile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 încalcă dispozițiile constituționale și cele convenționale referitoare la accesul liber la justiție, la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, susținându-se că, în lipsa unui astfel de control, instanța absolutizează legalitatea și temeinicia anumitor probe administrate și nu își manifestă rolul activ în soluționarea cauzelor, respingând plângeri fără a intra în cercetarea fondului cauzelor. Sunt invocate hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, din 26 aprilie 2006 și 31 martie 2008, pronunțate în cauzele *Lungoci împotriva României* și *Anghel împotriva României*. Se arată, totodată, că inadmisibilitatea recursului încalcă principiul exercitării căilor de atac și dispozițiile referitoare la înfăptuirea justiției reglementate la art. 124 și art. 129 din Legea fundamentală, contravenind și prevederilor art. 24 din Constituție referitor la dreptul la apărare. Raportând textul criticat la prevederile art. 385¹ alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968 se susține că imposibilitatea exercitării vreunei forme de control judiciar împotriva hotărârilor pronunțate, potrivit dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din același cod, reprezintă o măsură nejustificată, fără o rațiune procesuală rezonabilă. Se arată că aplicarea dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 poate duce la pronunțarea unor soluții arbitrare, blocând pentru viitor posibilitatea urmăririi aceleiași persoane pentru aceleași fapte, cu excepția cazurilor în care sunt descoperite fapte sau împrejurări noi, necunoscute de către organul de urmărire penală sau de instanța de judecată la data pronunțării hotărârii rămase definitive, conform textului legal criticat. Se susține că sunt încălcate, în acest fel, și dispozițiile art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Se arată, de asemenea, că prevederile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 contravin și dispozițiilor art. 13 din Convenție, prin neasigurarea dreptului la un recurs efectiv, precum și prevederilor art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție, prin neasigurarea dublului grad de jurisdicție în materie penală.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 nu contravin dispozițiilor constituționale și celor convenționale invocate de autorul excepției. Se susține că suprimarea căii de atac a recursului împotriva hotărârilor pronunțate potrivit art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968 reprezintă voința legiuitorului și că posibilitatea de a formula plângere împotriva actelor procurorului, potrivit dispozițiilor art. 278¹, constituie garanția verificării actelor întocmite în faza urmăririi penale de către o instanță imparțială și independentă. Se arată, totodată, că nu există obligația constituțională a asigurării mai multor grade de jurisdicție pentru toate categoriile de cauze.

Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 nu contravin prevederilor constituționale și celor convenționale invocate de autorul excepției, nu limitează și nu înlătură drepturi fundamentale prevăzute în Constituție. Se susține că împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita

căile de atac în condițiile legii, reglementarea acestora fiind atributul exclusiv al legiuitorului. Se arată, totodată, că eliminarea căii de atac împotriva hotărârilor pronunțate potrivit alin. 8 al art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968 se datorează caracterului special al acestei proceduri, având ca scop asigurarea celerității procesului penal. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 125 din 1 februarie 2011, nr. 1.131 din 13 septembrie 2011, nr. 571 din 29 mai 2012, nr. 711 din 5 iulie 2012 și nr. 1.019 din 29 noiembrie 2012.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că textele criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil, consacrat la art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenție, întrucât nu înlătură dreptul părților de a beneficia de garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces echitabil, judecat de o instanță independentă și imparțială, a cărei competență este stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Se susține că eliminarea recursului împotriva sentinței de respingere a plângerii formulate împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată este justificată de caracterul special al procedurii instituite prin art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968 și are ca scop asigurarea celerității procesului penal. Se arată, de asemenea, că atât competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, cât și exercitarea căilor de atac sunt prevăzute prin lege, reglementarea acestora fiind atributul exclusiv al legiuitorului. Se susține, totodată, că dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție referitoare la asigurarea dublului grad de jurisdicție în materie penală nu sunt aplicabile, întrucât textele criticate reglementează procedura de judecată a plângerilor formulate împotriva actelor procurorului de netrimiteră în judecată, nefiind vizat fondul cauzelor penale. Se mai arată că nu sunt aplicabile în cauză nici prevederile art. 13 din Convenție, dreptul la un recurs efectiv neconfundându-se cu dreptul de exercitare a unei anumite căi de atac.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, care au următorul cuprins: „*Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.*”

Prevederile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 au fost abrogate prin dispozițiile art. 108 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții

procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, ele fiind preluate la art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală în vigoare. Având însă în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, reținem ca obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968.

Se susține că prevederile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 cu privire la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției și ale art. 129 cu privire la folosirea căilor de atac, prevederile art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu privire la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la un recurs efectiv, precum și dispozițiile art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție referitor la asigurarea dublului grad de jurisdicție în materie penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968, prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate, respingând ca neîntemeiate excepțiile invocate, prin numeroase decizii, dintre care, cu titlu de exemplu, sunt reținute: Decizia nr. 711 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 16 august 2012, Decizia nr. 977 din 22 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2013, Decizia nr. 1.019 din 29 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 10 ianuarie 2013, și Decizia nr. 181 din 28 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 22 mai 2013.

Prin Decizia nr. 181 din 28 martie 2013, Curtea Constituțională a statuat că între textele criticate, potrivit cărora hotărârea pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală din 1968 este definitivă, și prevederile din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate de autorii excepției nu poate fi reținută nicio contradicție, întrucât stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac („*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”), ca, de altfel, și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai prin lege”.

Prin aceeași decizie Curtea a reținut că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 nu aduc atingere dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale întrucât nu înlătură posibilitatea părților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Curtea a constatat că nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză.

Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării ori urmării penale, ci rezoluția sau ordonanța de neprimire în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. De asemenea, Curtea a statuat că prevederile art. 13 din Convenție nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv nu se confundă cu dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești.

Cu același prilej, Curtea a statuat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textele de lege ce fac obiectul excepției, a art. 53 din Constituție, Curtea a constatat că aceasta nu poate fi reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu s-a constatat.

Referitor la invocarea, ca temei al excepției de neconstituționalitate, a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a constatat că o atare încălcare nu poate fi reținută, întrucât principiul egalității cetățenilor nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite, tratamentul nu poate fi decât diferit.

Pentru motivele arătate, Curtea a reținut că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 nu aduc atingere nici prevederilor art. 124 din Legea fundamentală.

Prin aceeași decizie, reținând că autorul excepției de neconstituționalitate invocă existența unei contradicții între dispozițiile de lege criticate și prevederile art. 385¹ din Codul de procedură penală din 1968, Curtea a statuat că o asemenea critică nu poate fi nici ea reținută, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Justin Paul Gafiuc și Cristian Anghel Băloi în Dosarul nr. 16.182/4/2013 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția penală și, respectiv, Dosarul nr. 17.923/225/2012 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală din 1968 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 4 București — Secția penală și Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 159

din 20 martie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 121 alin. (2) din Legea nr. 67/2004
pentru alegerea autorităților administrației publice locale și ale art. 322 pct. 10
din Codul de procedură civilă din 1865**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 121 alin. (2) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată, și ale art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Marinică Cazacu în Dosarul nr. 3.976/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului nr. 460D/2013 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul Radu Protopopescu, avocat membru al Baroului București, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa celorlalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, precizează, în esență, că art. 322

pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 a fost conceput ca un instrument de garantare a efectelor deciziilor Curții Constituționale. Dar legiuitorul a circumstanțiat prea strict exercițiul căii de atac a revizuirii întemeiate pe cazul reglementat în textul de lege menționat. Susține că orice dispoziție care suprimă posibilitatea revizuirii este neconstituțională întrucât permite supraviețuirea unei hotărâri afectate de neconstituționalitate. Precizează că sintagma „în acea cauză” se interpretează de instanțe în sensul că excepția trebuie ridicată în acea etapă procesuală în care s-a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se cere. De asemenea, susține că revizuirea s-ar putea promova numai împotriva acelor hotărâri care evocă fondul, celelalte rămânând intangibile, ceea ce este neconstituțional, întrucât dispoziția legală declarată de Curtea Constituțională contrară Legii fundamentale poate fi și o normă de procedură, situație în care este evident că nu se evocă fondul, dar hotărârea judecătorească este, totuși, pronunțată în baza unui text de lege neconstituțional. Așadar, art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 este neconstituțional în măsura în care nu permite revizuirea hotărârilor care nu evocă fondul.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 121 alin. (2) din Legea nr. 67/2004, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale prin care s-a arătat că este opțiunea legiuitorului limitarea, în materie electorală, a exercitării căilor de atac. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 apreciază că ar trebui pronunțată o decizie prin care Curtea Constituțională să constate că acestea sunt neconstituționale în măsura în care se

interpretează în sensul că excepția de neconstituționalitate trebuie ridicată în acea etapă procesuală în care s-a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se cere.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.976/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 121 alin. (2) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată, și ale art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Marinică Cazacu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii de revizuire a unei decizii prin care a fost admis recursul introdus de Uniunea Social Liberală Ialomița și au fost respinse candidaturile acestuia depuse pentru funcțiile de președinte al Consiliului Județean Ialomița și de consilier în Consiliul Județean Ialomița.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt neconstituționale în măsura în care sintagma „*excepția invocată în acea cauză*” este interpretată în sensul că nu este admisibilă revizuirea fondată pe acest motiv în situația în care excepția de neconstituționalitate a fost invocată într-o etapă procesuală ulterioară celei în care s-a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se solicită și în măsura în care nu permit revizuirea unei hotărâri judecătorești prin care, fără a se evoca fondul, s-a făcut aplicarea unor dispoziții constatate ca neconstituționale de Curtea Constituțională.

Precizează că art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 instituie în mod neechivoc o garanție procedurală a respectării supremației Constituției și a obligativității *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale. Arată că, dată fiind utilizarea inconsecventă de către legiuitor a noțiunii de „cauză” — în unele situații cu sensul larg de litigiu, proces, speță dedusă judecătii, cu toate etapele procesuale ale acesteia, iar în alte situații cu un înțeles limitat, mai apropiat celui restrâns de etapă procesuală —, textul de lege menționat este susceptibil de interpretarea restrictivă potrivit căreia reformarea hotărârii judecătorești pronunțate în baza unei dispoziții declarate neconstituționale nu ar fi admisibilă decât în măsura în care excepția de neconstituționalitate ar fi fost invocată strict în „cauză” — înțeleasă în sensul de etapă procesuală — în care s-a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se solicită. Susține că, în măsura în care s-ar interpreta astfel, ar însemna ca dispoziția de lege neconstituțională să continue să producă efecte prin absența căii de retractare și, implicit, prin menținerea hotărârii judecătorești motivate prin respectiva dispoziție, ceea ce ar echivala cu lipsirea de substanță a principiilor supremației Constituției și obligativității deciziilor Curții Constituționale. În opinia sa, existența unei reglementări procedurale care să permită reformarea oricărui hotărâri judecătorești pronunțate în baza unor prevederi de lege ce contravin Constituției, indiferent de faza procesuală a litigiului în care au fost pronunțate respectivele hotărâri și, de asemenea, indiferent de etapa procesuală în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, excepție cu caracter absolut, care poate fi invocată în orice fază a litigiului, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, constituie un imperativ al statului de drept și o garanție a respectării efective a Legii fundamentale. Lipsa accesului la o cale de atac de reformare ar echivala cu negarea

forței juridice pe care o au deciziile Curții Constituționale și ar priva justițiabilul de efectele obligatorii ale acestor decizii.

În măsura în care revizuirea reglementată de art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 ar avea domeniul de aplicare limitat la acele decizii care evocă fondul, s-ar putea ajunge la refuzul punerii în aplicare a deciziilor Curții Constituționale, chiar pe calea unor abuzuri procedurale, ca, de pildă, respingerea, în baza unor excepții de procedură, fără a se intra în examinarea fondului, a căilor de atac extraordinare ce tind la reformarea hotărârii afectate de viciul de neconstituționalitate.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că textele de lege criticate nu încalcă prevederile Legii fundamentale. Arată că revizuirea hotărârilor judecătorești întemeiată pe art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 nu este reglementată de Constituție în materia efectului deciziilor Curții Constituționale, precizând că din jurisprudența instanței de contencios constituțional (deciziile nr. 223 și nr. 224 din 13 martie 2012) rezultă că, după publicarea deciziilor pronunțate de aceasta, singura interpretare posibilă a dispozițiilor legale este cea dată prin deciziile Curții Constituționale. Precizează că art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 pretinde părților să își exercite drepturile procesuale puse la dispoziție de lege în invocarea excepției de neconstituționalitate în cauza aflată în curs de judecată la prima instanță, instanța de apel sau, după caz, la o instanță de recurs, în acest ultim caz, revizuirea fiind admisibilă atunci când instanța de recurs, până la care revizientul putea invoca excepția de neconstituționalitate, evocă fondul. Așadar, neinvocarea excepției atrage caracterul irevocabil al hotărârii judecătorești dată cu acest caracter într-o cauză în care excepția nu a fost invocată, deciziile Curții Constituționale nedeterminând desființarea tuturor hotărârilor judecătorești care s-au pronunțat în aplicarea unui text legal declarat ulterior neconstituțional, ci numai a acelor în ale căror cauze s-a invocat excepția de neconstituționalitate. Consideră că nici prevederile art. 121 alin. (2) din Legea nr. 67/2004 și nici cele ale art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 nu contravin accesului la justiție, procesului echitabil, supremației Constituției sau forței obligatorii a deciziilor Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile de lege criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, fiind pronunțate deciziile nr. 1.128 din 16 octombrie 2008, nr. 1.542 din 25 noiembrie 2010 și nr. 102 din 28 februarie 2013. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că prevederile art. 121 alin. (2) din Legea nr. 67/2004 sunt constituționale, iar considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Avocatul Poporului apreciază că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile legale care exclud posibilitatea formulării căilor de atac împotriva hotărârilor definitive pronunțate de instanțele judecătorești în condițiile Legii nr. 67/2004 nu încalcă prevederile constituționale invocate. Astfel, soluționarea întâmpinărilor, contestațiilor sau a altor cereri cu respectarea procedurii stabilite de lege pentru ordonanța președințială, precum și excluderea căilor de atac în materie electorală sunt în deplină concordanță cu dispozițiile art. 21 și ale art. 126 alin. (2) din Constituție. Legiuitorul poate

institui, în considerarea unor situații diferite, reguli speciale de procedură, precum și modalități particulare de exercitare a drepturilor procedurale, iar accesul liber la justiție nu implică în mod necesar existența mai multor grade de jurisdicție și nici posibilitatea exercitării căilor de atac — inclusiv a celor extraordinare — de către toate părțile din proces. În plus, în exercitarea rolului său de garant al supremației Legii fundamentale, instanța de contencios constituțional este competentă ca, atunci când o prevedere legală supusă controlului său este susceptibilă de mai multe variante de interpretare dintre care unele sunt neconforme cu dispozițiile Constituției, să identifice acea modalitate de interpretare care corespunde normelor și principiilor fundamentale, urmând ca prevederea legală examinată să fie aplicată numai în acea interpretare constatată de Curte ca fiind constituțională, orice altă variantă fiind exclusă. Aceasta presupune că, după publicarea deciziilor, singura interpretare posibilă a dispozițiilor legale este cea dată prin deciziile Curții Constituționale. Dar acestea determină desființarea hotărârilor judecătorești doar în acele cauze în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate. Precizează că, în sensul constituționalității prevederilor legale criticate, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 102 din 28 februarie 2013 și nr. 1.542 din 25 noiembrie 2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 121 alin. (2) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 17 mai 2007, astfel cum au fost modificate prin art. 48 pct. 5 din titlul IV al Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012. Textul de lege criticat are următoarea redactare: *„Împotriva hotărârilor definitive, pronunțate de instanțele judecătorești potrivit prezentei legi, nu există cale de atac”*.

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865, introdus prin art. 11 pct. 1 din Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, care au următorul cuprins: *„Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: (...) 10. dacă, după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională legea, ordonanța ori o dispoziție dintr-o lege sau dintr-o ordonanță care a făcut obiectul acelei excepții ori alte dispoziții din actul atacat, care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate de prevederile menționate în sesizare.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 1 alin. (3) care enumeră caracteristicile statului de drept, art. 1 alin. (5) care instituie obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 142 alin. (1) potrivit căruia Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției și art. 147 alin. (4) care statuează că, de la data publicării în Monitorul Oficial, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au efect numai pentru viitor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Prevederile art. 121 alin. (2) din Legea nr. 67/2004 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, Curtea pronunțându-se prin Decizia nr. 1.128 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008. Cu acel prilej, instanța de contencios constituțional a reținut că, în materie electorală, legiuitorul a stabilit o procedură specială de soluționare a întâmpinărilor, contestațiilor și a oricăror altor cereri prevăzute de lege, desfășurată potrivit regulilor stabilite de Codul de procedură civilă pentru ordonanța președințială. Obiectul reglementării — valorificarea drepturilor electorale — a impus adoptarea unei proceduri de judecată prin care să fie soluționate cu celeritate toate cererile adresate instanței. Curtea a apreciat că, sub acest aspect, apare ca firească opțiunea legiuitorului de a limita exercitarea căilor de atac doar la cele ordinare, finalitatea fiind aceea de a evita situația unei prelungiri a procesului ca urmare a contestării hotărârilor definitive și irevocabile prin intermediul căilor extraordinare de atac.

Curtea a observat că, în această materie, ca de altfel oriunde legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de respectarea unei anumite proceduri, intenția sa nu a fost de a restrânge accesul liber la justiție, ci, exclusiv, de a instaura un climat de ordine, indispensabil exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

În acest sens, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual — nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Așa fiind, procedura instituită prin textul de lege criticat are în vedere soluționarea procesului cu celeritate, întrucât, în absența ei, aplicarea regulilor de drept comun ar fi de natură să împiedice desfășurarea procedurilor electorale aflate în curs și ar genera o stare de incertitudine cât privește raporturile juridice stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, afectând pentru un timp îndelungat rezultatul alegerilor.

Mai mult, art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*, precum și art. 129, care prevede că, *„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”*, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac.

De asemenea, așa cum s-a arătat și în Decizia nr. 102 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 12 aprilie 2013, în materie electorală, revizuirea nu își găsește rațiunea, întrucât este vorba de evenimente temporare și ireversibile, așa cum sunt alegerile locale, astfel că prin introducerea căii revizuirii nu s-ar mai atinge nicio finalitate, nu s-ar mai putea oferi nicio satisfacție

revizuentului, chiar în ipoteza revizuirii hotărârii contestate. Așadar, din cauza imposibilității fizice de restabilire a situației anterioare, legiuitorul a apreciat că nu este necesar să mai reglementeze posibilitatea introducerii de căi de atac în cazul contenciosului electoral.

Pentru aceste motive, Curtea a constatat că prevederile art. 121 alin. (2) din Legea nr. 67/2004 nu contravin dispozițiilor constituționale care consacră dreptul de acces liber la justiție și nici celor referitoare la exercitarea căilor de atac.

Întrucât în cauza de față nu au fost invocate elemente noi, de natură să conducă la reconsiderarea acestei jurisprudențe, cele statuate de Curtea Constituțională își mențin valabilitatea și în cauza de față.

II. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865, Curtea observă că, în motivarea acesteia, se susține, în principal, că reformarea hotărârii judecătorești pronunțate în baza unei dispoziții declarate neconstituționale nu ar fi admisibilă decât în măsura în care excepția de neconstituționalitate ar fi fost invocată strict în „cauza” — înțelesă în sensul de etapă procesuală — în care s-a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se solicită.

Curtea reține că, din actele aflate la dosarul cauzei, rezultă că la originea procesului în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate s-a aflat contestația formulată de Uniunea Social Liberală Ialomița împotriva admiterii candidaturii autorului excepției la alegerile locale din anul 2012 pentru funcțiile de președinte al Consiliului Județean Ialomița și de consilier în Consiliul Județean Ialomița. Tribunalul Ialomița, investit cu soluționarea acesteia, a respins contestația. Împotriva sentinței pronunțate de tribunal, Uniunea Social Liberală Ialomița a introdus recurs, care a fost admis de Curtea de Apel București, sentința Tribunalului Ialomița fiind casată. Domnul Marinică Cazacu a formulat contestație în anularea deciziei Curții de Apel București. În cursul judecării contestației în anulare, acesta a ridicat excepția de neconstituționalitate prevederilor art. 118 și ale art. 121 alin. (2) din Legea nr. 67/2004. Prin Decizia nr. 102 din 28 februarie 2013, Curtea

Constituțională a constatat că dispozițiile art. 118 din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, potrivit cărora „*Prefecții și subprefecții nu pot candida și nu pot participa la acțiunile din campania electorală, sub sancțiunea demiterii din funcție, decât în situația în care demisionează cu cel puțin 50 de zile înaintea datei alegerilor*”, sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că termenul de 50 de zile curge de la data înregistrării demisiei.

Înainte de a se pronunța Curtea Constituțională asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, Curtea de Apel București a respins contestația în anulare. După pronunțarea deciziei Curții Constituționale, autorul a formulat cerere de revizuire a hotărârii pronunțate de Curtea de Apel în recurs. În timpul judecării acesteia, autorul a ridicat excepția ce formează obiectul cauzei de față. Între timp, instanța i-a respins cererea de revizuire ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 121 alin. (2) din Legea nr. 67/2004 care stabilesc că „*Împotriva hotărârilor definitive, pronunțate de instanțele judecătorești potrivit legii, nu există cale de atac*”.

Curtea Constituțională reține că autorul excepției susține, în principal, că prevederile art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 ar fi neconstituționale întrucât reformarea hotărârii judecătorești pronunțate în baza unei dispoziții declarate neconstituționale nu ar fi admisibilă decât în măsura în care excepția de neconstituționalitate ar fi fost invocată strict în „cauza” — înțelesă în sensul de etapă procesuală — în care s-a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se solicită. Din contextul procesual descris mai sus rezultă că aceasta este o chestiune de interpretare și aplicare la speță a legii, care ține de competența exclusivă a instanței judecătorești investite cu soluționarea litigiului. Faptul că diverse instanțe dau dispozițiilor art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă interpretări diferite nu poate fi cenzurat de Curtea Constituțională prin intermediul controlului de constituționalitate, ci poate fi remediat, eventual, de Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea unui recurs în interesul legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marinică Cazacu în Dosarul nr. 3.976/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 121 alin. (2) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind suplimentarea bugetului aprobat Curții de Conturi pe anul 2014 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pentru anul 2014

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea privind finanțele publice nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Curții de Conturi pe anul 2014 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014, cu suma de 400 mii lei, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul II „Bunuri și servicii”, în vederea organizării și desfășurării evenimentului sărbătoririi a împlinirii a 150 de ani de la înființare.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Curții de Conturi pe anul 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Președintele Curții de Conturi,
Nicolae Văcăroiu
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 13 mai 2014.
Nr. 381.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind suplimentarea bugetului Curții de Conturi pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 46 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2014 nr. 356/2013,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Curții de Conturi, pe anul 2014, la capitolul 51.01 „Autorități și acțiuni externe”, titlul „Cheltuieli de personal”, cu suma de 5.447 mii lei, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice „Acțiuni generale”.

Art. 2. — Sumele alocate potrivit prezentei hotărâri vor fi utilizate numai pentru plata titlurilor executorii care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Curții de Conturi pe anul 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Președintele Curții de Conturi,
Nicolae Văcăroiu
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 13 mai 2014.
Nr. 382.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea
Serviciului Român de Informații în domeniul public al județului Ilfov
și în administrarea Consiliului Județean Ilfov**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 867 alin. (1) și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului Român de Informații în domeniul public al județului Ilfov și în administrarea Consiliului Județean Ilfov a unui imobil având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea depunerii unui proiect finanțat nerambursabil în cadrul Programului RO06 Energie Regenerabilă (RONDINE), derulat prin Mecanismul Financiar al Spațiului Economic European 2009—2014.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile

interesate, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Serviciul Român de Informații își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în cadrul anexei nr. 43 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Directorul Serviciului Român de Informații,

George-Cristian Maior

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 13 mai 2014.

Nr. 383.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**ale imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului Român de Informații
în domeniul public al județului Ilfov și în administrarea Consiliului Județean Ilfov**

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Numărul atribuit de către Ministerul Finanțelor Publice	Caracteristicile tehnice ale imobilului		Valoarea de inventar
				Nr. carte funciară și nr. cadastral	Suprafața terenului	
Comuna Balotești, strada I.C. Brătianu nr. 149, județul Ilfov, lot 2	Statul român, din administrarea Serviciului Român de Informații CUI 4204305	Județul Ilfov, în administrarea Consiliului Județean Ilfov	105.933 (parțial)	Cartea funciară nr. 59573, nr. cadastral 59581	1.275 mp	102.012,75 lei

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 405/2010 privind constituirea și funcționarea Comisiei de analiză tehnică la nivel central

Având în vedere Nota nr. 1.338/AK din 21 martie 2014, precum și Referatul de aprobare nr. 115.350/OP din 6 mai 2014 al Direcției evaluare impact și controlul poluării,

în temeiul art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 48/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice și pentru modificarea unor acte normative în domeniul mediului și schimbărilor climatice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și schimbărilor climatice emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 405/2010 privind constituirea și funcționarea Comisiei de analiză tehnică la nivel central, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 13 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Pentru proiectele publice și private care se încadrează în dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. c), în situațiile în care președintele CAT nu poate participa la ședințele CAT, acesta este înlocuit de către directorul Direcției controlul poluării și reglementări din cadrul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, pe perioada delegării competenței.”

2. La articolul 4 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) procedura de evaluare a impactului asupra mediului și procedura de evaluare adecvată pentru proiecte publice și

private pentru care a fost delegată în totalitate sau în parte competența de parcurgere a acestor proceduri către Agenția Națională pentru Protecția Mediului.”

3. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Direcția evaluare impact și controlul poluării din cadrul autorității publice centrale pentru protecția mediului asigură secretariatul CAT pentru situațiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b).”

4. La articolul 6, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Direcția controlul poluării și reglementări din cadrul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului asigură secretariatul CAT pentru situațiile pentru care se aplică prevederile art. 4 alin. (1) lit. c).”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Attila Korodi

București, 12 mai 2014.

Nr. 719.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

